

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg
og deres stedfortrædere

Asiatisk Plads 2
DK-1448 København K
Tel. +45 33 92 00 00
Fax +45 32 54 05 33
E-mail: um@um.dk
Telex 31292 ETR DK
Telegr. adr. Etrangeres
Girokonto 300-1806

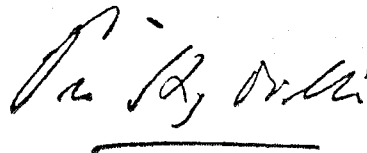
Bilag
1

Journalnummer
400.C.2-0

Kontor
EU-sekr.

9. september 2002

Til underretning for Folketingets Europaudvalg vedlægges Justitsministeriets grundnotat om udkast til rammeafgørelse om bekæmpelse af bestikkelse i den private sektor.

P. H. Olsen

Justitsministeriet

Civil- og Politiafdelingen

Dato: 2. september 2002
Kontor: Det Internationale Kontor
Sagsnr.: 2002-165-0366
Dok.: CST20756

GRUNDNOTAT

om

udkast til rammeafgørelse om bekæmpelse af bestikkelse i den private sektor

1. Baggrund.

I forbindelse med det danske formandskab har Danmark fremsat et forslag til rammeafgørelse om bekæmpelse af bestikkelse i den private sektor.

Baggrunden for forslaget er blandt andet, at det følger af konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i Tampere den 15. – 16. oktober 1999, at bestikkelse er et område af særlig relevans, når det gælder fastsættelse af mindsteregler for, hvad der udgør strafbare handlinger i medlemsstaterne og straffene herfor.

Der findes en række internationale retsakter om bekæmpelse af bestikkelse. Rådet vedtog således den 26. maj 1997 en EU-konvention om bekæmpelse af bestikkelse, der involverer tjenestemænd ved De Europæiske Fællesskaber eller i Den Europæiske Unions medlemsstater. Endvidere har Europarådet vedtaget en strafferetskonvention om korruption, der blev åbnet for undertegnelse den 27. januar 1999. Herudover vedtog Rådet den 22. december 1998 en fælles aktion om bestikkelse i den private sektor.

Forslaget til rammeafgørelse om bestikkelse i den private sektor tager udgangspunkt i den fælles aktion af 22. december 1998 om bestikkelse i den private sektor, men går på en række punkter videre. Forslaget indeholder således en forpligtelse for medlemsstaterne til at ratificere EU-bestikkelseskonventionen og Europarådets strafferetskonvention om korruption. Herudover stiller forslaget visse minimumskrav til medlemsstaternes strafferammer på området, ligesom forslaget forpligter medlemsstaterne til at sikre, at der kan træffes afgørelse om rettighedsfrakendelse i forbindelse med en dom for bestikkelse i den private sektor.

Forslaget er offentliggjort i EF-Tidende den 2. august 2002. Forslaget er endvidere forelagt Europa-Parlamentet til udtalelse.

2. Indhold.

Retsgrundlaget for udkastet til rammeafgørelse er artikel 29, artikel 31, litra e), og artikel 34, stk. 2, i Traktaten om den Europæiske Union (TEU).

Artikel 1 indeholder definitioner af visse udtryk i rammeafgørelsen.

Artikel 2 forpligter medlemsstaterne til at kriminalisere aktiv og passiv bestikkelse i den private sektor.

For så vidt angår aktiv bestikkelse forpligtes medlemsstaterne til at kriminalisere forsætlig adfærd, der består i direkte eller gennem tredjemand at love, tilbyde eller yde en person, der i hvilken som helst egenskab leder eller arbejder for en virksomhed i den private sektor, en uberettiget fordel, uanset dennes art, for vedkommende selv eller for tredjemand, for at denne person i strid med sine pligter skal udføre eller undlade at udføre en handling.

For så vidt angår passiv bestikkelse forpligtes medlemsstaterne til at kriminalisere forsætlig adfærd, der består i direkte eller gennem tredjemand at anmode om eller modtage en uberettiget fordel, uanset dennes art, for sig selv eller tredjemand samt at tage imod et løfte herom, hvis man i en hvilken som helst egenskab leder eller arbejder for en virksomhed i den private sektor, for i strid med ens pligter at udføre eller undlade at udføre en handling.

Både i relation til aktiv og passiv bestikkelse er det forudsætning, at adfærden udøves som led i forretningsmæssige aktiviteter.

Det følger af artikel 3, at medlemsstaterne skal kriminalisere medvirken til samt forsøg på de i artikel 2 nævnte lovovertrædelser.

Artikel 4 forpligter de medlemsstater, der endnu ikke har ratificeret bestikkelseskonventionen og Europarådets korruptionskonvention, til at ratificere disse konventioner senest et år efter rammeafgørelsens ikrafttræden.

I artikel 5 bestemmes det, at medlemsstaterne for så vidt angår de i artikel 2 nævnte lovovertrædelser samt forsøg herpå og medvirken hertil som minimum skal fastsætte en strafferamme på fængsel mellem 1 og 3 år.

Herudover skal medlemsstaterne sikre, at der kan træffes afgørelse om rettighedsfrakendelse i forbindelse med en dom for bestikkelse i den private sektor, når særlige omstændigheder taler herfor, f.eks. fordi der er tale om gentagne lovovertrædelser.

Ifølge forslaget skal en fysisk person således under ovennævnte omstændigheder midlertidigt kunne frakendes retten til fortsat at udøve virksomhed, til at udøve virksomhed under visse former, eller til at være stifter af eller direktør eller medlem af bestyrelsen i et selskab, såfremt det udviste forhold begrundes en nærliggende fare for misbrug af stillingen eller hvervet.

Artikel 6 indeholder nærmere regler for juridiske personers strafansvar. Bestemmelsen forpligter medlemsstaterne til at sikre, at juridiske personer kan gøres strafferetligt ansvarlige med hensyn til de handlinger, der er omfattet af forslaget, i det omfang handlingerne er begået for at skaffe den juridiske person vinding og er begået af en person, der handler enten individuelt eller som medlem af et organ, der handler på vegne af den juridiske person.

Endvidere forpligtes medlemsstaterne til at sikre, at juridiske personer også kan straffes i tilfælde, hvor f.eks. utilstrækkelig kontrol eller tilsyn fra den juridiske persons side har gjort det muligt for en person, der er underlagt den juridiske persons myndighed, at begå de nævnte lovovertrædelser.

Efter forslagets artikel 7 er medlemsstaterne forpligtede til at sikre, at der over for juridiske personer kan iværksættes sanktioner, der er effektive, proportionelle og virker afskrækkende, herunder bødestraf og andre sanktioner, som f.eks. retten til at modtage offentlige ydelser og tilskud samt forbud mod at udøve erhvervsaktivitet.

Artikel 8 indeholder bestemmelser om straffekompetence og forpligter blandt andet medlemsstaterne til at etablere straffemyndighed, når lovovertrædelsen er begået helt eller delvist på medlemsstatens territorium.

Artikel 9 indebærer, at den fælles aktion af 22. december 1998 om bestikkelse i den private sektor ophæves.

Herudover fastslås det i artikel 10, at medlemsstaterne senest to år efter rammeafgørelsens vedtagelse skal have gennemført de nødvendige foranstaltninger for at gennemføre rammeafgørelsen i national ret, mens det af artikel 11 fremgår, at rammeafgørelsen træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i EF-Tidende.

3. Dansk ret.

3.1. Bestikkelse i den private sektor

Med henblik på at gennemføre Europarådets strafferetskonvention af 27. januar 1999 om korruption og den fælles aktion af 22. december 1998 om bestikkelse i den private sektor i dansk ret blev straffelovens § 299, nr. 2, ved lov nr. 228 af 4. april 2000 om ændring af straffeloven (grov momssvig, EU-svig og bestikkelse af udenlandske tjenestemænd m.v.) ændret.

Efter straffelovens § 299, nr. 2, er det herefter strafbart ved varetagelse af en andens formueansiggende på pligtstridig måde at modtage, fordre eller lade sig tilsige gave eller anden fordel for sig selv eller andre (passiv bestikkelse). Det er endvidere strafbart at yde, love eller tilbyde en sådan gave eller anden fordel (aktiv bestikkelse). Overtrædelse af straffelovens § 299, nr. 2, straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder.

3.2. Forsøg og medvirken

Efter straffelovens § 21, stk. 1, straffes handlinger, som sigter til at fremme eller bevirke udførelsen af en forbrydelse, når den ikke fuldbyrdes som forsøg. Efter bestemmelsens stk. 3 straffes forsøg kun, når der for lovovertrædelsen kan idømmes en straf, der overstiger fængsel i 4 måneder.

Efter straffelovens § 23, stk. 1, 1. pkt., omfatter den for en lovovertrædelse givne straffebestemmelse, alle der ved tilskyndelse, råd eller dåd har medvirket til handlingen.

3.3. Bestikkelseskonventionen og Europarådets korruptionskonvention

Ved lov nr. 228 af 4. april 2000 gennemførtes en række ændringer af straffeloven med henblik på gennemførelsen af bl.a. Konventionen af 26. maj 1997 om bekæmpelse af bestikkelse, der involverer tjenestemænd ved De Europæiske Fællesskaber eller i Den Europæiske Unions medlemsstater (bestikkelseskonventionen) og Europarådets strafferetskonvention af 27. januar 1999 om korruption (Europarådets korruptionskonvention) i dansk ret. Ved vedtagelsen af loven gav Folketinget samtidig samtykke til, at Danmark ratificerede de to konventioner.

Danmark har efterfølgende ratificeret Europarådets korruptionskonvention og bestikkelseskonventionen.

3.4. Rettighedsfrakendelse

Efter straffelovens § 78, stk. 1, medfører strafbart forhold ikke tab af borgerlige rettigheder, herunder ret til virksomhed i henhold til almindeligt næringsbrev eller sønæringsbevis.

Ifølge straffelovens § 78, stk. 2, kan den, der er dømt for strafbart forhold, dog udelukkes fra at udøve virksomhed, som kræver en særlig offentlig autorisation eller godkendelse, såfremt det udviste forhold begrundes en nærliggende fare for misbrug af stillingen eller hvervet.

Efter straffelovens § 78, stk. 3, skal spørgsmål om, hvorvidt det udviste forhold er til hinder for udøvelse af erhvervsvirksomhed, indbringes for retten af anklagemyndigheden på begæring af enten den, der har fået afslag på ansøgning om en sådan autorisation eller godkendelse, eller af vedkommende myndighed. Såfremt afgørelsen går ud på udelukkelse fra den pågældende virksomhed, kan spørgsmålet på ny indbringes for retten, dog tidligst efter 2 års forløb. Autorisation eller godkendelse kan også inden udløbet af denne frist meddeles vedkommende myndighed.

Herudover følger det af straffelovens § 79, stk. 1, at den, som udøver en af de i § 78, stk. 2, omhandlede virksomheder, ved dom for strafbart forhold kan frakendes retten til fortsat at udøve den pågældende virksomhed eller til at udøve den under visse former, såfremt det udviste forhold begrundes en nærliggende fare for misbrug af stillingen.

Efter straffelovens § 79, stk. 2, gælder det samme om udøvelse af anden virksomhed, når særlige omstændigheder taler herfor. Efter samme regel kan der ske frakendelse af retten til at være stifter af eller direktør eller medlem af bestyrelsen i et selskab med begrænset ansvar, et selskab eller en forening, som kræver særlig offentlig godkendelse, eller en fond.

Ifølge straffelovens § 79, stk. 3, sker frakendelsen på tid fra 1 til 5 år, regnet fra endelig dom, eller indtil videre, i hvilket tilfælde spørgsmålet om fortsat udelukkelse fra den pågældende virksomhed efter 5 år forløb kan indbringes for retten efter de i § 78, stk. 3, indeholdte regler.

3.5. Juridiske personers strafansvar

Efter straffelovens § 25 kan en juridisk person straffes med bøde, når dette er bestemt ved lov eller i medfør af lov.

I forlængelse heraf følger det af straffelovens § 306, at selskaber m.v. (juridiske personer) kan pålægges strafansvar for overtrædelse af straffeloven.

3.6. Straffemyndighed

Under dansk straffemyndighed hører efter straffelovens § 6 handlinger, som foretages i den danske stat, på dansk fartøj, som befinder sig uden for nogen stats folkeretligt anerkendte område, samt på dansk fartøj, som befinder sig på fremmed folkeretligt anerkendt område, af personer, der hører til fartøjet eller som rejsende følger med dette.

Efter straffelovens § 7 hører endvidere under dansk straffemyndighed handlinger, som en person, der har dansk indfødsret eller er bosat i den danske stat, har foretaget uden for denne, for så vidt handlingen er foretaget uden for folkeretligt anerkendt statsområde, hvis handlinger af den pågældende art kan medføre højere straf end fængsel i 4 måneder, eller for så vidt handlingen er foretaget inden for sådant område, hvis den er strafbar også efter den dér gældende lovgivning.

Endvidere hører handlinger foretagne uden for den danske stat, uanset hvor gemingsmanden hører hjemme, under dansk straffemyndighed efter straffelovens § 8, nr. 6, når udlevering af den sigtede til retsforfølgning i et andet land afslås, og handlingen, for så vidt den er foretaget inden for folkeretligt anerkendt statsområde, er strafbar efter den dér gældende lovgivning og den efter dansk ret kan medføre højere straf end fængsel i 1 år.

4. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser.

Pligten til at kriminalisere den adfærd, der er nævnt i artikel 2 i udkastet til rammeafgørelse, må anses for opfyldt ved straffelovens § 299, nr. 2, ligesom forslagetets bestemmelser om forsøg og medvirken må anses som opfyldt i kraft af bestemmelserne i straffelovens §§ 21 og 23. Straffelovens § 299, nr. 2, opfylder endvidere forslagetets betingelse om en strafferamme på mindst 1-3 års fængsel.

Som beskrevet i afsnit 3.3. har Danmark ratificeret bestikkelseskonventionen og Europarådets korruptionskonvention.

Forslagetets bestemmelser om rettighedsfrakendelse i forbindelse med en dom for bestikkelse i den private sektor må anses for opfyldt ved straffelovens § 79, stk. 2.

Herudover må forslagetets bestemmelser om strafansvar for juridiske personer og straffekompetence anses for opfyldt ved straffelovens § 306, jf. § 25 samt straffelovens §§ 6-8.

På den baggrund er det vurderingen, at udkastet til rammeafgørelse ikke har lovgivningsmæssige konsekvenser.

Forslaget til rammeafgørelse skønnes ikke at have statsfinansielle konsekvenser.

5. Høring.

Forslaget har været drøftet på møder i Justitsministeriets styregruppe vedrørende det danske EU-formandskab med deltagelse af blandt andet Rigspolichefen, Rigsadvokaten og Statsadvokaten for Særlig Økonomisk Kriminalitet.

Forslaget er sendt i høring hos Præsidenten for Østre Landsret, Præsidenten for Vestre Landsret, Præsidenten for Københavns Byret, Præsidenten for Retten i Århus, Præsidenten for Retten i Odense, Præsidenten for Retten i Roskilde, Politidirektøren i København, Den danske Dommerforening, Dommerfuldmægtigforeningen, Foreningen af Politimestre i Danmark, Landsforeningen af beskikkede advokater, Politifuldmægtigforeningen, Politiforbundet i Danmark, Landsklubben HK Politi, Advokatrådet, Amnesty International og Det Danske Center for Menneskerettigheder.

Artikel 4

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at efterkomme denne rammeafgørelse senest den [...] (*).

2. Medlemsstaterne meddeler senest samme dato Generalsekretariatet for Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber teksten til de retsskrifter, som de udsteder for at gennemføre de forpligtelser, der pålægges dem ved denne rammeafgørelse i national ret. På grundlag af en rapport udarbejdet på basis af disse oplysninger og en skriftlig rapport fra Kommissionen undersøger Rådet

(*) Der indsættes en dato, som ligger to år efter datoen for rammeafgørelsens vedtagelse.

inden den [...] (**), om medlemsstaterne har truffet de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme denne rammeafgørelse.

Artikel 5

Ikrafttræden

Denne rammeafgørelse træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i EF-Tidende.

Udfærdiget i ...

På Rådets vegne

Formand

(**) Der indsættes en dato, som ligger tre måneder efter gennemførelsesfristen for rammeafgørelsen.

Initiativ fra Kongeriget Danmark med henblik på Rådets vedtagelse af et udkast til rammeafgørelse om bekæmpelse af bestikkelse i den private sektor

(2002/C 184/04)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 29, 31, litra e), og 34, stk. 2, litra b),

under henvisning til Kongeriget Danmarks initiativ,

under henvisning til Europa-Parlamentets udtalelse, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I takt med globaliseringen er der gennem de seneste år sket en stigning i den grænseoverskridende handel med varer og tjenesteydelser. På den baggrund er det ikke blot et nationalt problem, hvis der foregår bestikkelse inden for den private sektor i en medlemsstat, men tillige et grænseoverskridende problem, der mest effektivt bekæmpes ved fælles EU-tiltag.
- (2) Rådet vedtog den 26. maj 1997 en konvention om bekæmpelse af bestikkelse, der involverer tjenestemænd ved De Europæiske Fællesskaber eller i Den Europæiske Unions medlemsstater⁽¹⁾. En række medlemsstater har imidlertid endnu ikke ratificeret denne konvention.
- (3) Den 22. december 1998 vedtog Rådet tillige fælles aktion 98/742/RIA om bestikkelse i den private sektor⁽²⁾. I forbindelse med vedtagelsen af den fælles aktion afgav Rådet en

erklæring, hvoraf fremgår, at Rådet er enig om, at den fælles aktion er det første skridt på EU-plan til bekæmpelse af sådan bestikkelse, og at der i lyset af resultaterne af den vurdering, der skal foretages i henhold til artikel 7, stk. 2, vil blive truffet yderligere foranstaltninger på et senere stadium. En rapport om medlemsstaternes gennemførelse af den fælles aktion i national ret foreligger endnu ikke.

- (4) Det følger af artikel 29 i traktaten om Den Europæiske Union, at Unionen har som mål at give borgerne et højt tryghedsniveau i et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed, og at dette mål skal nås både ved at forebygge og bekæmpe organiseret og anden kriminalitet, herunder særligt bl.a. korruption.
- (5) Det fremgår af punkt 48 i konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i Tammerfors den 15. og 16. oktober 1999, at bestikkelse er et område af særlig relevans, når det gælder fastsættelse af mindsteregler for, hvad der udgør strafbare handlinger i medlemsstaterne og straffene herfor.
- (6) En OECD-konvention om bekæmpelse af bestikkelse af udenlandske tjenestemænd i forbindelse med internationale forretningstransaktioner blev vedtaget af forhandlingskonferencen den 21. november 1997, ligesom Europarådet har vedtaget en strafferetskonvention om korruption, der den 27. januar 1999 blev åbnet for undertegnelse. Til konventionen knytter sig en aftale om oprettelse af sammenslutningen af stater mod korruption (GRECO). Desuden er der indledt forhandlinger om en FN-konvention vedrørende bekæmpelse af korruption.

(1) EFT C 195 af 25.6.1997, s. 2.

(2) EFT L 358 af 31.12.1998, s. 2.

(7) Medlemsstaterne tillægger bekæmpelse af bestikkelse i såvel den offentlige som i den private sektor særlig betydning, idet medlemsstaterne finder, at bestikkelse i såvel den offentlige som i den private sektor udgør en trussel mod retssamfundet, ligesom det forvrider konkurrencen og hindrer en sund økonomisk udvikling.

(8) Målet for denne rammeafgørelse er navnlig at sikre, at såvel aktiv som passiv bestikkelse i den private sektor er strafbart i alle medlemsstater, at også juridiske personer kan holdes ansvarlige for disse lovovertrædelser, og at straffene herfor er effektive, står i rimeligt forhold til lovovertrædelserne og har afskrækkende virkning —

VEDTAGET FØLGENDE RAMMEAFGØRELSE:

Artikel 1

Definitioner

I denne rammeafgørelse forstås ved:

- »bestikkelseskonventionen«: konvention af 26. maj 1997 om bekæmpelse af bestikkelse, der involverer tjenestemænd ved De Europæiske Fællesskaber eller i Den Europæiske Unions medlemsstater
- »Europarådets korruptionskonvention«: Europarådets strafferetskonvention af 27. januar 1999 om korruption
- »juridisk person«: enhver enhed, der har denne status i henhold til gældende national ret, dog ikke stater og andre offentlige organer under udøvelsen af offentligretlige beføjelser samt offentligretlige internationale organisationer.

Artikel 2

Aktiv og passiv bestikkelse i den private sektor

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger med henblik på at sikre, at følgende forsætlige adfærd er strafbar, når den udøves som led i forretningsmæssige aktiviteter:

- a) direkte eller gennem tredjemand at love, tilbyde eller yde en person, der i en hvilken som helst egenskab leder eller arbejder for en virksomhed i den private sektor, en uberettiget fordel, uanset dennes art, for vedkommende selv eller for tredjemand, for at denne person i strid med sine pligter skal udføre eller undlade at udføre en handling
- b) direkte eller gennem tredjemand at anmode om eller modtage en uberettiget fordel, uanset dennes art, for sig selv eller for tredjemand samt at tage imod et løfte herom, hvis man i en hvilken som helst egenskab leder eller arbejder for en virksomhed i den private sektor, for i strid med ens pligter at udføre eller undlade at udføre en handling.

Artikel 3

Anstiftelse, medvirken, tilskyndelse og forsøg

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger med henblik på at sikre, at anstiftelse, medvirken, tilskyndelse til samt forsøg på den i artikel 2 omhandlede adfærd er strafbart.

Artikel 4

Konventionsmæssige forpligtelser

1. De medlemsstater, der endnu ikke har ratificeret bestikkelseskonventionen, forpligter sig til at gøre dette senest et år efter nærværende rammeafgørelses ikrafttræden.
2. De medlemsstater, der endnu ikke har ratificeret Europarådets korruptionskonvention, forpligter sig til at gøre dette senest et år efter nærværende rammeafgørelses ikrafttræden.

Artikel 5

Sanktioner

1. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at den i artikel 2 og 3 omhandlede adfærd kan straffes med maksimumsstraffe på mindst et til tre års fængsel.
2. Herudover træffer hver medlemsstat de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at det er muligt, når særlige omstændigheder taler herfor, f.eks. fordi der er tale om gentagne overtrædelser,
 - a) i forbindelse med dom for den i artikel 2 og 3 opregnede adfærd midlertidigt at fratage en fysisk person retten til fortsat at udøve virksomhed eller til at udøve den under visse former, såfremt det udviste forhold begrunder en nærliggende fare for misbrug af stillingen eller hvervet
 - b) midlertidigt at fratage en fysisk person retten til at være stifter af eller direktør eller medlem af bestyrelsen i et selskab med begrænset ansvar eller et selskab, som kræver særlig offentlig godkendelse, såfremt det udviste forhold begrunder en nærliggende fare for misbrug af stillingen eller hvervet.

Artikel 6

Juridiske personers ansvar

1. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at juridiske personer kan kendes ansvarlige for de i artikel 2 og 3 omhandlede lovovertrædelser, der, for at skaffe dem vinding, er begået af en person, der handler enten individuelt eller som medlem af et organ under den juridiske person, og som har en ledende stilling inden for den juridiske person, baseret på:
 - a) beføjelse til at repræsentere den juridiske person, eller
 - b) beføjelse til at træffe beslutninger på den juridiske persons vegne, eller
 - c) beføjelse til at udøve intern kontrol.

2. Ud over de i stk. 1 omhandlede tilfælde træffer hver medlemsstat de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at en juridisk person kan kendes ansvarlig, når utilstrækkeligt tilsyn eller utilstrækkelig kontrol fra en af de i stk. 1 omhandlede personers side har gjort det muligt for en person, der er underlagt den juridiske persons myndighed, at begå en lovovertrædelse som omhandlet i artikel 2 og 3 for at skaffe den juridiske person vinding.

3. Juridiske personers ansvar i henhold til stk. 1 og 2 udelukker ikke strafferetlig forfølgning af fysiske personer, der begår, anstifter eller medvirker til en lovovertrædelse som omhandlet i artikel 2 og 3.

Artikel 7

Sanktioner over for juridiske personer

1. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at der over for en juridisk person, der kendes ansvarlig i henhold til artikel 6, stk. 1, kan iværksættes sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til lovovertrædelsen og har afskrækkende virkning, herunder bødestraf eller administrativt idømte bøder, og som kan indbefatte andre sanktioner som f.eks.:

- a) udelukkelse fra offentlige ydelser eller tilskud
- b) midlertidig eller varigt forbud mod at udøve kommerciel virksomhed
- c) anbringelse under retsligt tilsyn, eller
- d) likvidation efter retskendelse.

2. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at en juridisk person, der kendes ansvarlig i henhold til artikel 6, stk. 2, kan pålægges sanktioner eller foranstaltninger, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning.

Artikel 8

Straffemyndighed

1. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger til at fastlægge sin straffemyndighed med hensyn til den artikel 2 og 3 omhandlede strafbare adfærd, hvor:

- a) lovovertrædelsen helt eller delvis er begået på dens område
- b) gerningsmanden er statsborger eller har fast bopæl i den pågældende medlemsstat, eller

c) lovovertrædelsen er begået til fordel for en juridisk person, som har sit hjemsted på den pågældende medlemsstats område.

2. En medlemsstat kan beslutte, at den ikke eller kun i særlige tilfælde eller på særlige betingelser vil anvende jurisdiktionsbestemmelserne i stk. 1, litra b) og c), i de tilfælde, hvor lovovertrædelsen er begået uden for dens område.

3. En medlemsstat, som i henhold til national ret endnu ikke udleverer sine egne statsborgere, træffer de nødvendige foranstaltninger til at fastlægge sin jurisdiktion med hensyn til den strafbare adfærd, der er omhandlet i artikel 2 og 3, i de tilfælde, hvor lovovertrædelsen er begået af dens egne statsborgere uden for dens område.

4. Medlemsstater, der beslutter at anvende stk. 2, underretter Generalsekretariatet for Rådet for Den Europæiske Union («Generalsekretariatet for Rådet») og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber («Kommissionen») herom og oplyser i givet fald, i hvilke særlige tilfælde eller på hvilke særlige betingelser beslutningen gælder.

Artikel 9

Ophævelse

Fælles aktion 98/742/RIA ophæves.

Artikel 10

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at efterkomme denne rammeafgørelse senest den [...] (*).

2. Medlemsstaterne meddeler senest samme dato Generalsekretariatet for Rådet og Kommissionen teksten til de retsfor skrifter, som de udsteder for at gennemføre de forpligtelser, der pålægges dem ved denne rammeafgørelse i national ret. På grundlag af en rapport udarbejdet på basis af disse oplysninger og en skriftlig rapport fra Kommissionen undersøger Rådet inden den [...] (**), om medlemsstaterne har truffet de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme denne rammeafgørelse.

Artikel 11

Ikrafttræden

Denne rammeafgørelse træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i EF-Tidende.

Udfærdiget i ...

På Rådets vegne

Formand

(*) Der indsættes en dato, som ligger to år efter datoen for rammeafgørelsens vedtagelse.

(**) Der indsættes en dato, som ligger tre måneder efter gennemførelsesfristen for rammeafgørelsen.

7

